

Amikor békét és biztonságot kiáltanak

David Wilkerson December 4, 2006

„Mert amikor ezt mondják: Békesség és Biztonság, akkor hirtelen veszedelem jár rájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek. De ti atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajmódra lephetne meg titeket.” (1 Thess. 5:3-4)

A mai időkben a világ olyan zavaros állapotban van, hogy az emberek azt kérdik: „Ez az emberiség történetének végső ideje? Lehetséges, hogy egy nukleáris holocaust felé haladunk? Lehetséges, hogy világunk végül is „kipördül” minden korlátozás nélkül?”

„Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket, mert elközelget a ti váltságtok.” (Luk. 21:28)

Még a világi vezetők is félelemmel a hangjukban beszélnek. Némelyek ezt mondják: „Tanúi vagyunk a diplomácia halálának.” Tanácskozás csökönyös országokkal, ahol sikertelen és rüht diktátorok nem veszik komolyan Amerika figyelmeztetését.

Azzal a rémes igazsággal állunk szemben, hogy a nemzetek közötti feszültséget nem lehet megoldani.

A jelek arra mutatnak, hogy nincs többé diplomáciai megoldás. Amerika merész kijelentéseket tesz és figyelmeztetéseket küld, de mintha süket fülekre találna. Például Amerika megígérte, hogy Japánt védelmezni fogja, ha Észak-Korea megtámadja azt a nemzetet. Vezetőink fenyegetve jelentették ki, hogy „minden erő és hatalmat bevetnek megtorlásul.” Ez Észak-Korea megsemmisítését is jelentheti nukleáris támadás következményeként.

Most érthetjük mit mondott Jézus, mikor figyelmeztetett, „És lesznek jelek... a földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog. Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, akik a föld kerektségére következnek, mert az egek erősségei megrendülnek.” (Luk. 21:25-26)

Amikor Jézus ezt a figyelmeztetést adta, hozzátette: „És akkor meglátják az embernek Fiát eljönni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel. Mikor mindezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket, mert elközelget a ti váltságtok.” (Luk. 21:27-28)

Meg vagyok győződve arról, hogy ezek a földön látott félelmetes dolgok - hurrikánok, tsunami, földrengések, drasztikus időjárás változások, terroristák, atombombákkal való fenyegetés és háborús hírek - mindezek Krisztus közeledő jövetelét jelzik. A sötét, gyülekező háborús felhők mögött és a földet borító teljes sötétség mögött, a mennyekben egy másik fajta felhő formálódik, és hamarosan egy nap Krisztus fog megjelenni abban a felhőben és az egész világ látni fogja Őt. „Mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok, hogy már közel van az Isten országa. (21: 31)

A korai egyház kérte Pál Apostolt, hogy írjon többet a végső időről.

Amint a keresztények érzékelték, hogy Jeruzsálem elpusztítása közeledett, többet akartak tudni a prófétáit

eseményekről. Félelemmel hallgatták a híreket a kegyetlen hódító hadseregekről, akik mindenkit rabszolgasorba taszítanak. Hitték, és érezték, hogy a nehéz idők közel vannak. Így Pált kérték, hogy írjon többet az időről: „Írj nekünk ezekről, hogy miként ismerjük fel a prófétált időket.”

Mindezek jelzik az Úr Jézus jövetelét, hogy magához gyűjtse népét.

Pál ezekkel a biztató szavakkal válaszolt: „Az időről és időszakokról pedig, atyámfiai, nem szükség, hogy írjak nektek; mert igen jól tudjátok ti magatok, hogy az Úrnak napja úgy jár el, mint a tolvaj éjjel.” (1Thess. 5:1-2)

Pál leírta nekik, hogy mi fog történni Krisztus visszajövetelének idején.: „Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből; és elször feltámadnak, akik meghaltak volt Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk; ezért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.” (4:16-18)

Pál szavait biztatásként küldte. Lényegében azt mondta, hogy „Nem kell félnetek amiatt amit látni fogtok ezen a földön. Ne aggódjatok túlságosan a félelmetes jelek és események miatt. Jól tudjátok, hogy miért történnek mindezek. Az Úr Jézus jövetelét jelzik, hogy magához vegye népét.”

Az igazság az, hogy a történelem céltudatosan halad előre.

Biztosak lehetünk benne, hogy az események rohamos kifejlődése - amit látunk és hallunk - Isten örökkévaló célja felé mutatnak. Ez a világ nem céltalanul sodródik; az Úr nem hagyta ezt a földet magára, annak ellenére, hogy az emberiség egyre gonoszabbá és hűtlenebbé válik. Inkább Isten diktálja az iramot. És amit látunk most az nem más, mint az események felgyorsulása az előttünk álló „isteni esemény” felé: az ég és a föld újjá teremtése felé, ahol Krisztus fog uralkodni mindenek felett és örökké.

Az ősi sztoikusok hitték, hogy a világ bizonyos korszakokon megy át. Hitük szerint minden periódus végén a világ elpusztul egy hatalmas tűz által, ami után a föld visszaalakult olyanná, mint a pusztulás előtt volt és minden kezdődik elölről.

Más szóval a történelem újra és újra megismétli magát. A csillagok és bolygók visszatérnek régi pályájukra és az emberi életek újakezdenek ugyanazokkal a barátokkal, érdekekkel, ügyekkel, eseményekkel, mint azelőtt. Minden újra teremődik, és nemcsak egyszer, de állandóan. Az emberiség, mintha egy örök futó felülethez volna láncolva ahonnan nincs menekülés.

Péter Apostol szavai pontosan az ellenkezőt állítják. Isten ígérete szerint, a keresztények „új eget és új földet várnak, melyekben igazság lakozik.” (2 Pét. 3:13) Továbbá, mondja, hogy ha hiszünk Isten Igéjének, tudhatjuk, hogy a történelem egy végső nap felé rohan; az Úr jövelele felé amikor „az eget tűzbe borulva felbomlanak és az elemek égve, megolvadnak.” (3:12)

„Az Úr napja pedig úgy jár majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az eget ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek szent életben és kegyességben, akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét” (3:10-12)

Péter szerint várhatjuk az új eget és új föld megjelenését. És várakozásteljesen kell ezekre gondolnunk.

Jézus mondta, „Mikor ezek kezdenek megjelenni, nézzetek fel” (Luk. 21:28) Arról beszél, mire kell fókuszálnunk.

Mint Krisztus követőinek, nem a napi újságokra kell fókuszálnunk. Nem a háborúkra és háborúk hírére kell állandóan gondolnunk, ugyancsak nem a nukleáris támadás lehetőségére, sem más dolgokra amelyek a földre jönnek.

Ez azt jelenti, hogy Isten népének nem kell félni az iszlámtól vagy akármilyen hasonló dologtól. Most az iszlám jhádisták azt állítják, hogy hírt kaptak arról, hogy a nagy Imám meg akar jelenni, de szerintük csak akkor fog jönni, amikor a világ teljes káoszban lesz.

Ez megmagyarázza, hogy miért állnak az ayatollahok és mullák a terroristák tervei és tetteik mögött. Mindez arra tervezt, hogy minél nagyobb káoszt képezzenek. Ugyancsak arra igyekeznek, hogy elpusztítsák Izraelt a legdurvább tevékenységekkel, hogy az egész világot káoszba kergessék.

Mégis, ha átgondoljuk a tényeket, Jézus szavaihoz kell fordulnunk, valamint Pál és Péter szavaihoz. Minden iszlám kérdés arról, hogy a világ feletti hatalmat átveszik - a borzasztó tettek, gyilkosság és vakbuzgóság árán - csak egy parányi pont Isten örökkévaló vásznán. Az Isten szava mondja, hogy ezek az emberek olyanok, mint egy homokszem, amit el fog fújni. „Még alig plántáltattak, alig vetettek, alig vert gyökeret a földben törzsük, és Isten csak rájuk fuvall és kiszáradnak és Istenket, mint polyvát, forgószél ragadja el.” (Ézs. 40:24)

Az iszlám remélheti, hogy káoszt fog teremteni, de Isten leheletével egyszerre el fogja söpörni erejüket. Az igazság az, hogy tettükkel gyorsítják az igazi Messiás jövetelét, aki a világ Teremtője, és mindennek, ami abban van.

Pál Apostol, a Thessalonikában élő szenteknek a közeledő pusztítással kapcsolatos tényeket akarta tudatni.

Azt tudjuk, hogy Pál bízta a Thessalonikabelieket a következő sorokban: „Az idők és idősakokról pedig atyámfiai, nem szükség, hogy írjak néktek” (5: 1) De Pál hozzátette: „Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jön rájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek” (5:3)

Pál az egyháznak egy olyan jelet adott, amely minden korra igaz. Minden társadalomban a hirtelen pusztulás és ítélet akkor következik be, amikor az „emberiség biztonságának és jólétnek adja át magát.”

Pál kijelentette, hogy ez a bizonyíték minden kétséget kizárva jelzi a közeledő pusztulást. A szentírásban nincs példa arra, hogy Isten valaha pusztítást hozott volna egy társadalomra, kivéve, amikor a biztonság és a jólét lett a társadalom rögeszméje. Ez a történelem által bebizonyított szabály Isten pusztító tetteivel kapcsolatban. Mindig akkor történtek, mikor az emberiség átadta magát a jólét és biztonság utáni törekvésnek, de ugyanakkor elfordult az Úrtól.

Politikusok nemrégben egy tervet mutattak be a Kongresszusban, azzal a céllal, hogy egy új minisztérium alakuljon, amit a Béke és Biztonság Minisztériumának fognak nevezni.

Óvakodni kell békéről és biztonságról társalogni, amikor a félelmetes vihar közeledik. Akkor, amikor a béke és a jólét lesz az ember életének fő törekvése - habár az Isten figyelmeztet, és mindenki tudja, hogy csak egy csoda által lehetne megmenteni az emberiséget - akkor várhatunk hirtelen pusztulást.

Jézus hasonlította az Isten visszajövetelének idejét Noé és Lót napjaihoz. Mindkét esetben az emberek, esznek és isznak, összeházasodnak, vesznek, eladnak. Más szóval, a mindennapi tevékenységek folytatódnak, mint azelőtt lényegében olyan dolgokkal, amelyek magukban véve nem gonoszak.

Mégis Noé és Lót nemzedékét, az akkori társadalmat az ilyen dolgok foglalták le teljes mértékben. A mindennapi tevékenység lett az emberek fő életcélja, ezért teljes tévutak tartották fogva Istenket és a Szent Szellem figyelmeztetésének hangját nem hallották.

Jézus szerint ugyanez fog történni az utolsó órában, mielőtt hirtelen pusztulás szakad az emberiségre. Az egész világ a biztonságra és a jólétre fog koncentrálni és ez még az egyházban is sokakat magával fog sodorni. A világi dolgok fogják figyelmüket elterelni és a hitben való állhatatosságukat elhagyják.

Már most is sokaknál láthatunk ilyen gondolkodásmódot. Hívők sokasága meg van győződve arról, hogy a jólét az egyetlen mód, ami békét ad. És az emberek Istenlet versengésükben vagyont gyűjtenek és ezt a szegényeken keresztültaposva szerzik meg. Szeretteim, pontosan az ilyen időkben érkezik a pusztulás.

Amikor az a hirtelen ítélet megérkezik, milyen állapotban fogja az Úr az egyházát találni?

Milyen állapotban fogja találni népét Jézus? Lesz-e élők hitük? Fogják-e várni Istenket és kívánni jövetelét? Vagy a világ dolgaival lesznek elfoglalva?

Amikor Krisztus jön, egyházát hamis próféták hatása alatt fogja találni, akik hamis békét, sikert, gazdagságot és kellemes időköt prédikálnak. Jeremiás írt egy ilyen időről Izrael történelmében: „Mert kicsinyeiket fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magukat; a prófétától fogva a papig mindnyájan csalárdságot Istennek. És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!”

(Jer. 6:13-14)

Engedjétek meg, hogy ezt megmagyarázzam: a jólét magában véve nem gonoszság. A Szentírás tisztán megmutatja, hogy Isten szereti megáldani gyermekeit. Az nem b?n, ha valaki egy szép házat vesz, egy szép autót, ruhákat vagy egy jó vendégl?ben eszik. Az Ige arra tanít minket, hogy lássuk el családunk és ebben a ház építése, a vásárlás, eladás, vetés és aratás is beletartozik.

Akkor azonban, amikor az ilyesmi teljesen elveszik id?nket, gondolatainkat, energiánkat és tevékenységeinket és elhanyagoljuk az Úr keresését - akkor szívünk elkezd megkeményedni. Amikor az egyszer? kényelem nem elég, hanem vásárlás, eladás, pénzkérés tölti ki id?nket, eszünket és lelkünket, „langyosság” lesz a szívünkben. És azok, akik biztonság és jólét keresésére adták magukat végül meg fogják vetni Isten figyelmeztetését: „Ezt mondja a Seregek Ura: ...kinek szóljak, és kiket kérjek, hogy hallják? Íme az ? fülök körülmetéletlen és nem figyelhetnek! Íme az Úr szava utálatossággá lett el?tük: nem gyönyörködnek abban...?rállókat is rendeltem föléjük mondván: Figyeljete a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk!”(Jer. 6:9-10, 17)

Amikor Noé egy nagy pusztulásról prófétált, saját nemzedéke kicsúfolta ?t.

Bibliai történelmen keresztül, az ?rálló az utcákon járva kiáltotta a figyelmeztetést Isten népének, hogy ítélet jön. De gyakran az egyház befogja fülét, és élvezetre adja magát: evésre, ivásra, vásárlásra, eladásra és építésre.

?szintén szólva, meg vagyok rendülve azon, amit látok sok keresztény hív?nél manapság, akik egyszer égtek az Isten utáni vágytól; alig várva, hogy Isten házában lehessenek. Engedelmes szívvel fogadták az Isteni javítást, és mélyen megrázta ?ket a prófétai szó. Most azonban túlságosan el vannak foglalva és nincs idejük Istent keresni. Jézus iránti szeretetük napról napra hidegebbé válik.

Az ilyen emberek képtelenek elfogadni a meggy?z? prédikálást. Sokkal inkább hallgatnak egyszer egy héten egy félórás prédikálásra, mely önhittségüket növeli, és sikeressé teszi ?ket a világban. Ne csodálkozzatok azon, amit mondok, mert sok ilyen „alvó” található.

Isten Jeremiásnak megadta, hogy figyelmeztesse a népet: „Ha elmondod nekik mind e szavakat és nem hallgatnak reád, ha kiáltasz nekik, és nem felelnek néked: mondd nekik: Az a nép ez, mely nem hallgat az Úrnak, az ? Istenének szavára, sem fenytését fel nem veszi; elveszett a h?ség: kiszaggatott szájukból.” (Jer. 7: 27-28)

Ugyanígy az Újszövetségben Pál írja: „Amint meg van írva: az Isten kábultság lelkét adta nekik; szemeket hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind a mai napig.” (Róm. 11:8)

Miért annyira megvetett a prófétai figyelmeztetés ?

Miért van az, hogy olyan sok Istenfél? keresztény elfordul Isten intését?l? Miért vannak olyan sokan, akik vakok az Isteni bírálatot illet?leg? És miért lehetséges, hogy olyan sok gyülekezet és hív? az önz?, pénzre fókuszáló, gazdagságot prédikáló tanítás csapdájába esnek?

Az egyik ok az, hogy az egyre növekv? számú keresztény lelkész, pásztor elsodródott a KERESZT prédikálásától. A szegény, otthontalan, szenved?, vérz? Krisztus üzenetét visszataszítónak találják.

Az áldozatos életre hívás, Jézus nevéért való visszautasítás, az él? áldozatként való élet, a testi vágyak halálba adása, b?nbocsánat kérése, alázatosság, a test megfeszítése - mindezek olyan témák, amiket a boldogság és gazdagság prédikátorai elkerülnek. Az apostoli figyelmeztetés, hogy legyünk készen Krisztus jövetelére, hogy készítsük el „lámpásainkat” a V?legény jövetelére, hogy ébredjünk fel, mivel az id? rövid és kés?, és mert Jézus csak azokért jön, akik szeretettel várják megjelenését. Az ilyen üzeneteket elnémították.

Mindez hová vezet?

Nemrég, pár héttel ezel?tt az egyik leghíresebb „jólét mozgalom” prédikátora mondta Isten Igéjér?l: „A Biblia egyszer?en út a gazdagsághoz.” Egy másik megígérte: „Gyertek az én gyülekezetembe, és biztosak lehettek abban, hogy gazdagok lesztek.”

Az ilyen evangéliumot a világiak kinevetik. Az ATLANTA JOURNAL-CONSTITUTION októberi folyóiratában egy cikk jelent meg: „A jóléti evangélium gazdag Messiása” címmel. Az cikk mögött húzódo elképzelés az volt, hogy

ezek a prédikátorok azt hirdetik, hogy Jézus egy gazdag ember volt, mert el kellett látnia tizenkét követőt és fizetnie kellett az utazási költségeket.

Eszerint Krisztus köntöse drága kellett legyen, mert a római katonák szerencsejátékkal sorsolták ki egymás között. Jézus gazdag kellett legyen, mert követőinek szükségük volt egy számvevőre. (Júdás kezelte a csoport pénzügyeit). Továbbá Jézusnak gazdagnak kellett lennie, mert halála után anyjának kellett, hogy biztosítson megélhetést, és különben is nem volt otthontalan, mert ki hallott egy ácsmestert, aki nem épített volna magának egy házat.

Egy nemrég felfedezett óriási irat állítása szerint 200 király kereste fel Jézus bölcsjét. Ezek a királyok tömérdek aranyat adtak ajándékkul a gyermek Krisztusnak. Végül pedig a cikk azt írja, hogy ezek a „jóélet prédikátorok” szerint Jézus nem lehetett szegény, mert az Írások állítják: „A szegény ember szavai hamar el lesznek felejtve”- és mivel senki nem lenne követője egy szegény, meghasonlott embernek, ? gazdag kellett legyen.

Még a gondolatól is borzongok! Emlékszem a Jer. 6:13-ra: „Mert kicsinyeiket fogva nagyjaikig mindnyájan tehetetlenségnek adták magukat; a prófétáktól fogva a papig mindnyájan csalárdságot űznek”

Keresztények sokasága éneklé az evangéliumi éneket; „Minden Jézusról szól” és ez igaz.

Amikor a farizeusok kérték Jézust, hogy adjon „egy mennyei jelet, hogy kísértsék t, ? pedig lelkében sóhajtván mondta: Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom néktek, nem adatik jel ennek a nemzetségnek” (Mk. 8:11-12) Lukács evangéliumában Jézus hozzátette ezeket a szavakat: „Mert miképpen Jónás jelül volt a Ninivabelieknek, azonképpen lesz az embernek Fia is e nemzetségnek” (Luk. 11: 30)

Jézus, keresztje, feltámadása, kiontott vére az egyetlen jel, amire szükségünk van. ? a teljes beteljesítés.

A pusztulás napja hamarosan jönni fog. Egy óra leforgása alatt a világ minden anyagi dolga el fogja veszíteni értékét, teljesen értéktelen lesz. Mindent nélkülözni fogunk, kivéve Krisztust, és semmi másra nincs is szükségünk. ? az él? Ige, ?reá van szükségünk.

A Biblia nem valami kézikönyv arra, hogy miként legyünk gazdagok, hanem egy ajtó Krisztus kinyilatkoztatására, aki a Békénk és Biztonságunk. ? a Gazdagságunk, aranyunk. William Tyndale jól tudta ezt, és kinyomtatta az első Bibliát. Ezért Tyndale nyomorult szegénységben élt, éhezett és szomjazott, fázott, és rémes szenvedésekkel mártírként halt meg.

Ezt az evangéliumot prédikáljuk itt és ez a Krisztus, akit szolgálunk.

Dicsőség az ? Szent nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1303/>